

Wydział Komunikacji Społecznej Komendy Wojewódzkiej Policji w Olsztynie

Informator

ISSN 2082-7601

KONTAKT Z CZYTELNIKAMI: bozena.przyborowska@ol.policja.gov.pl

Mniej wypadków drogowych, kolizji; sukcesy policjantów pionu prewencji w ogólnopolskich konkursach, dobra społeczna ocena pracy warmińsko-mazurskiej Policji - podsumowano stan bezpieczeństwa na terenie Warmii i Mazur za trzy kwartały 2013 roku

Nagrody i podsumowania

9 października 2013 r. w sali Urzędu Wojewódzkiego odbyła się odprawa służbowa podsumowująca stan bezpieczeństwa na terenie Warmii i Mazur oraz pracę policjantów i pracowników warmińsko-mazurskiej Policji za okres dziewięciu miesięcy tego roku.

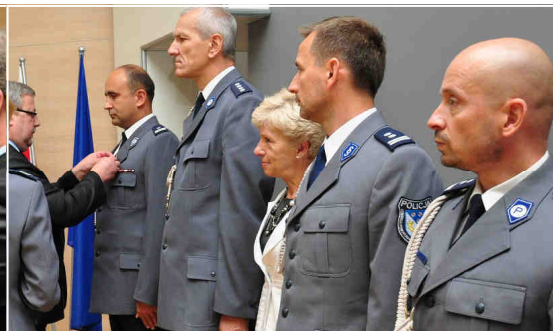
Odprawa rozpoczęła się uroczystym wręczeniem odznaczeń za dobrą pracę na rzecz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Najwięcej osób, bo aż 51, otrzymało Medale za Długoletnią Służbę nadawane przez Prezydenta RP;

16 policjantów, w uznaniu szczególnych zasług i osiągnięć służbowych, którymi przyczynili się do ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego, otrzymało odznakę Zasłużonego Policjanta.

Jeden funkcjonariusz- podinsp. Tomasz Piaskowski Naczelnik Wydziału Ruchu Drogowego KMP w Elblągu za wzorową służbę został wyróżniony brązowym Krzyżem Zasługi.

Ceremonię wręczenia odznaczeń koordynował mł. insp. Zbigniew Czajkowski Naczelnik Wydziału Kadr KWP w Olsztynie.

W pierwszej, uroczystej części -oprócz kadry kierowniczej, przedstawicieli związków zawodowych, szefów Biura Spraw Wewnętrznych i Centralnego Biura Śledczego, wyróżnionych osób- uczestniczył Wojewoda Warmińsko-Mazurski Pan Marian Podziewski oraz

starszy brygadier Mirosław Rutecki pełniący obowiązki Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej w Olsztynie, który za zasługi w dziedzinie realizacji ustawowych zadań Policji został nagrodzony Medalem za Zasługi dla Policji.

Za dobrą współpracę z Policją podziękował również st. brygadier Mirosław Rutecki pełniący obowiązki Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej w Olsztynie.

Po pierwszej, uroczystej części odprawy, nastąpiła druga, podsumowująca stan bezpieczeństwa i pracę policjantów za okres trzech kwartałów bieżącego roku.

W tej części głos zabrał

Pan Wojewoda podziękował warmińsko-mazurskim policjantom za dobrą pracę i współpracę z administracją rządową.

Pogratulował odznaczonym i życzył wszystkim dalszych sukcesów.

Zwrócił się również z prośbą o przekazanie życzeń i gratulacji wszystkim policjantom i pracownikom Policji, a także ich rodzinom i bliskim.

Pan Wojewoda podziękował również związkom zawodowym za bardzo dobrą współpracę. Podkreślił, że „jako nieliczni w kraju spotykają się

w ramach Wojewódzkiej Komisji Dialogu nie „dwustronnie”, ale trójstronnie – z przedstawicielami pracobiorców, pracodawców i administracji rządowej, i pewne problemy rozwiązują na miejscu, w rzeczowej atmosferze rozmów”.

kom. Sławomir Koniuszy, przewodniczący Zarządu

Wojewódzkiego NSZZ Policjantów, który zwrócił uwagę na zarządzenie 88 Komendanta Głównego Policji i jego wpływ na stan bezpieczeństwa na terenie naszego województwa i nie tylko.

starszy brygadier Mirosław Rutecki otrzymuje Medal za Zasługi dla Policji

Szczegółowe informacje na temat stanu bezpieczeństwa oraz oceny pracy policjantów przedstawili w swoich wystąpieniach zastępcy Komendanta Woje-

wódzkiego Policji do spraw prewencji, kryminalnych i logistycznych. Komendanci insp. Adam Kołodziejcki, mł. insp. Andrzej Zielonka, oraz podinsp. Adam Kall nie tylko przedstawili wyniki pracy, ale również je przeanalizowali i wskazali kierunki pracy na następne miesiące.

W trakcie odprawy głos zabrała również podinsp. Anna Fic rzecznicz Komendanta Wojewódzkiego Policji w Olsztynie, która mówiła na temat budowania wizerunku Policji.

Uczestnicy odprawy wysłuchali również wystąpienia mł. insp. Jolanty Gralewicz – Zimoń, Naczelnik Wydziału Kontroli KWP w Olsztynie, która m.in. dokonała analizy wybranych wydarzeń z udziałem policjantów i pracowników jednostek organizacyjnych Policji garnizonu warmińsko-mazurskiego, które miały miejsce w okresach styczeń - sierpień 2012 roku oraz styczeń - sierpień 2013 roku.

O zabezpieczeniach majątkowych, prawidłowej rejestracji procesowej w KSIPie, kosztach prowadzonych postępowań, prawidłowym powoływaniu biegłych oraz o zespole Wsparcia Zwalczania Cyberprzestępczości mówili mł. insp. Piotr Zabuski Naczelnik Wydziału do walki z Przestępczością Gospodarczą oraz mł. insp. Dorota Macoch Naczelnik Wydziału Kryminalnego KWP w Olsztynie.

Kończąc odprawę, nadinsp. Józef Gdański Komendant Wojewódzkiej Policji w Olsztynie zwrócił uwagę na dobrą społeczną ocenę warmińsko-mazurskiej Policji. Komendant polecił m.in. wzmocnić nadzór nad jakością pracy policjantów, ze szczególnym uwzględnieniem spraw dotyczących przemocy domowej i poszukiwań osób zaginionych. Podkreślał konieczność dbania o jakość czynności na miejscu zdarzenia. Polecił komendantom powiatowym i miejskim dbanie o dyscyplinę służbową, efektywne wykorzystywanie posiadanych środków oraz dobrą współpracę z mediami.

Bożena Przyborowska

Ublżanie, poniżanie, straszenie postępowaniami dyscyplinarnymi, pomijanie przy przyznawaniu nagród i premii mimo bardzo dobrej pracy, blokowanie dostępu do szkoleń czy też ważnych informacji, izolowanie z zespołu, rozsiewanie plotek, podważanie reputacji, napuszczanie jeden na drugiego, judzenie, itd., itd.– czy to „tylko” nieprawidłowe zachowania czy też jest to już mobbing?

Jak bronić się przed tego typu zachowaniami? Co może zrobić osoba mobbingowana?

Gdzie może szukać pomocy? Jakie działania powinna podjąć?

Między innymi o to Bożena Przyborowska zapytała Panią Mariolę Żarnoch Prezes Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Antymobbingowego OSA, która pod koniec września prowadziła w KWP w Olsztynie szkolenie dla kadry kierowniczej warmińsko-mazurskiej Policji na temat mobbingu.

Reaguj na mobbing. Nie daj się mobberowi!

Bożena Przyborowska: - Jako Ogólnopolskie Stowarzyszenie Antymobbingowe OSA działacie od ponad 10 lat. Czy w tym czasie zgłaszali się do Was o pomoc policjanci i pracownicy polskiej Policji? A jeśli tak, to, jakiego typu działania mobbingowe ich spotykały, i kto był mobberem?

Mariola Żarnoch: - Policja nie odbiega od innych grup zawodowych. Zgłaszają się jedni i drudzy. Najczęściej wskazywanym mobberem jest przełożony. Wskazywane działania i zachowania -zgodnie z kryterium Heinza Leymanna- dotyczą grup działań patologii, w zakresie: nawiązywania kontaktów; podważania reputacji; izolowania; delegowania zadań; okazywania władzy. A jak wiadomo według jego obserwacji, mobbing można diagnozować w przypadku, gdy wobec ofiary stosowana jest chociaż jedna z sytuacji, z tych grup działań.

„Mobbing oznacza działania lub zachowania dotyczące pracownika lub skierowane przeciwko pracownikowi, polegające na uporczywym i długotrwałym nękaniu lub zastraszaniu pracownika, wywołujące u niego zaniżoną ocenę przydatności zawodowej, powodujące lub mające na celu poniżenie lub ośmieszenie pracownika, izolowanie go lub wyeliminowanie z zespołu współpracowników”

B.P. - Czym jest zjawisko mobbingu?

Mariola Żarnoch:- Określenie mobbing zostało przeniesione na grunt polskiej judykatury i oznacza prześladowanie w miejscu pracy.

Jeśli mówimy o tym zjawisku, musimy mieć na myśli jego elementy, którymi są zawsze działania wrogie, agresywne i nieetyczne, skierowane na określoną jednostkę, trwające przez dłuższy okres czasu, powtarzalne, wywierające negatywny wpływ na zdrowie psychiczne i fizyczne jednostki. Ustawodawca w Polsce wprowadził to zjawisko do Kodeksu Pracy w art. 94³, który obowiązuje od 1 stycznia 2004r. W § 2 zdefiniował zjawisko mobbingu, jako „działania lub zachowania dotyczące pracownika lub skierowane przeciwko pracownikowi polegające na uporczywym i długotrwałym nękaniu go lub zastraszaniu, wywołujące u niego

zaniżoną ocenę przydatności zawodowej, powodującą lub mającą na celu poniżenie lub ośmieszenie pracownika, izolowanie go lub wyeliminowanie z zespołu współpracowników”.

Jak do tej pory jest to jedyne uregulowanie tego zjawiska i dotyczy jedynie grup zawodowych regulowanych przez Kodeks Pracy.

Przepis ten nie obejmuje grup zawodowych, których stosunek pracy jest objęty innymi przepisami, a przez to jest przyzwolenie na przemoc w stosunku do tych grup zawodowych.

Do tego artykułu nie wprowadzono też przepisów wykonawczych. Powoduje to, iż tworzone przez pracodawców regulacje dotyczące przeciwdziałania mobbingowi nie zawsze są zgodne

z obowiązującym prawem. Mimo to, do ich stosowania przymusza się pracowników. Przykładem jest tworzenie tzw. „Wewnętrznej Polityki Antymobbingowej” i powoływania w tym dokumencie „Komisji Antymobbingowych”.

Z informacji wpływających do stowarzyszenia wynika, że służą one raczej pogłębianiu konfliktów, a nie ich likwidowaniu, np.:

- przesłuchiwanie pracownicy, jeśli nie powiedzą tego, co chce usłyszeć przedstawiciel pracodawcy, są szykanowani i zwalniani z pracy z jakiegokolwiek powodu,
- przesłuchiwanie pracownicy są nagrywani,
- treść dokumentów tworzonych przez członków komisji jest wykorzystywana przeciwko pracownikom,
- powoływane komisje są dodatkowym elementem do zastraszania pracowników,
- przewodniczącym komisji jest osoba zajmująca się sprawami pracowniczymi będąca mobberem.

B.P.- Jaka jest różnica pomiędzy dyskryminacją w miejscu pracy, a mobbingiem?

Mariola Żarnoch:- Istnieje znacząca różnica pomiędzy mobbingiem a dyskryminacją.

Mobbing jest działaniem długotrwałym i skierowanym przeciwko pracownikowi. Jest swoistym dręczeniem psychicznym pracownika. Dyskryminacją są jednorazowe działania skierowane do pracownika lub grupy pracowników (lub osób starających się o zatrudnienie), np. w zakresie nawiązania i rozwiązania stosunku pracy, warunków zatrudnienia, awansowania, dostępu do szkoleń.

Przykład dyskryminacji: pracodawca „gorzej” traktuje 23 pracowników, którzy są członkami związku zawodowego; albo pracodawca „gorzej” traktuje pracowników innego wyznania; pracodawca lepiej opłaca inspektora pracującego w terenie, będącego mężczyzną, niż takiego samego inspektora -także pracującego w terenie- ale będącego kobietą.

Mobbing jest działaniem długotrwałym i skierowanym przeciwko pracownikowi. Jest swoistym dręczeniem psychicznym pracownika. Dyskryminacją są jednorazowe działania skierowane do pracownika lub grupy pracowników (lub osób starających się o zatrudnienie), np. w zakresie nawiązania i rozwiązania stosunku pracy, warunków zatrudnienia, awansowania, dostępu do szkoleń.

B.P. -Przyczyn sprzyjających mobbingowi jest bardzo dużo. Jakimi cechami charakteryzuje się mobber? Kim on jest?

Mariola Żarnoch:- Mobberem jest w przeważającej większości przełożony lub sam pracodawca. Jest osobą, która posiada wyolbrzymione poczucie własnej wartości i nadmierną potrzebę bycia najlepszym przy niewielkich umiejętnościach i wiedzy, a przede wszystkim, mającą urojenia

odnośnie władzy i sukcesu.

Władzę i sukces wykorzystuje w relacjach interpersonalnych.

Mobbingiem będzie dotknięta osoba, która jest zagrożeniem dla mobbera.

B.P. - W Kodeksie Pracy pojawia się pojęcie „uporczywe, długotrwałe nękanie”. Co należy przez to rozumieć? Jakie działania można uznać za „uporczywe”? Jak wyliczyć to „długotrwałe” nękanie?

Mariola Żarnoch:- Uporczywość działań mobbingowych -zgodnie z definicją- zawsze musi „iść w parze”

z długotrwałością. Są to zwroty przez ustawodawcę niedookreślone, a ich doprecyzowanie cały czas następuje w orzecznictwie sądowym.

Sytuacja taka nie jest najlepsza, ponieważ „rozciąga” w czasie dookreślenie i utrudnia podejmowanie decyzji chociażby pracodawcy w przeciwdziałaniu zjawisku w podległej mu organizacji.

Jest już bogate orzecznictwo sądowe w tym zakresie. Każda sprawa jest traktowana indywidualnie.

B.P. - Dużo pisze się i mówi o mobbingu na linii zwierzchnik-podwładny. A co, jeśli mobberem jest koleżanka lub kolega albo grupa pracowników? Jak się przed tym bronić? Czy z punktu widzenia

prawa za taki mobbing odpowiada pracodawca, który zgodnie z Kodeksem Pracy jest obowiązany przeciwdziałać mobbingowi, czy też mobber w postaci kolegów z pracy? Jakie są przyczyny takiego rodzaju mobbingu?

Mariola Żarnoch:- Mobbing nie został uznany do tej pory za czyn karalny.

Tak, więc sprawca tej przemocy w Polsce nie jest karany.

Ustawodawca nakazał pracodawcy (instytucji) podejmowanie działań mających przeciwdziałać stosowaniu mobbingu na terenie zakładu pracy. W przeciwnym wypadku, ponosi on -pracodawca- odpowiedzialność prawną, w tym także odszkodowawczą, niezależnie od tego, czy to on sam był mobberem, czy inny współpracownik mobbingował kolegę. Niezależnie od tego, kto jest mobberem, zawsze o takich działaniach pracownik powinien na piśmie powiadamiać pracodawcę.

Przyczyną prześladowania na płaszczyźnie współpracowników jest: osobista niechęć danych osób, próba pokazania się w lepszym świetle kosztem drugiej osoby, zazdrość o coś, co posiadają inni np. uroda, młodość, umiejętności, wykształcenie, itp.

B.P. - Jak Pani zdaniem powinna wyglądać procedura przeciwdziałania mobbingowi w Policji-uwzględniając specyfikę naszej firmy, system zarządzania organizacją i kulturę organizacyjną?

Mariola Żarnoch:- "Policja", "Wojsko" to też zakład pracy, i tam też pracują pracownicy, mają swoich przełożonych. Procedura powinna być taka, jak u każdego innego pracodawcy. Zawsze jednak zgodna z obowiązującym w Polsce prawem.

Przy niedoskonałości ustawodawczej tego zjawiska i oporze do jego regulacji, powinno się wykorzystywać te przepisy, które już są. W tym przypadku, są to procedury dyscyplinarne obowiązujące w służbach mundurowych i oparcie się

na Zapisach Etyki Zawodowej oraz Rocie Ślubowania.

B.P.- Prowadziła Pani szkolenie dla kadry kierowniczej Policji pod tytułem „Mobbing się nie opłaca”.

Zadam więc retoryczne pytanie - dlaczego się nie opłaca?

I czy to, że się nie opłaca, jest jakimś argumentem dla kadry kierowniczej?

Mobberem jest osoba, która posiada wyolbrzymione poczucie własnej wartości i nadmierną potrzebę bycia najlepszym, przy niewielkich umiejętnościach i wiedzy; a przede wszystkim, mająca urojenia odnośnie władzy i sukcesu.

Mobbingiem będzie dotknięta osoba, która jest zagrożeniem dla mobbera.

Mariola Żarnoch: - Mobbing się nie opłaca z uwagi na skutki, jakie za sobą zostawia.

Jeśli są działania i zachowania mobbingowe, jest to porażka dla wszystkich - i w sensie moralnym, i finansowym.

Skutki rodzą koszty, które ponosimy wszyscy, całe społeczeństwo. Niestety w Polsce nie liczy się strat finansowych tego zjawiska.

Jeśli jedna osoba jest nim dotknięta i z tego powodu choruje, to dotknięci są rodzina i pozostali pracownicy.

Skutki to:

Szkody indywidualne ofiar - składające się na schorzenia opisywane przez psychiatrów, jako potraumatyczne stany lękowe (PTSD - posttraumatic stress di-

sorder) porównywane przez specjalistów do stanu, jaki opisywano u osób, które przeszły doświadczenie obozu koncentracyjnego, i obecnie głównie z powodu wytworzenia się takich samych objawów u ofiar przemocy w pracy, osoby mobbingowane są zaliczane do tej grupy pacjentów, jako ofiary psychicznego terroru.

Zakłócenie funkcjonowania rodzin, które prowadzi do jej rozpadu, ponieważ przenoszone na środowisko rodzinne sytuacje z pracy powodują kryzys w utrzymaniu prawidłowych relacji, stwarzając poczucie bezsilności i niezaradność wobec problemów, z którymi boryka się jeden z jej członków.

W sytuacji, gdy osoba mobbingowana traci pracę, a jest jedynym żywicielem rodziny, zagrożony jest byt całej rodziny. Następuje ucieczka w alkoholizm, narkomanię i lekomanie. Dochodzi do różnych konfliktów w trakcie, których następują fakty przemocy domowej, co w dalszej konsekwencji prowadzi do rozpadu rodziny.

Destrukcyjne działanie na całe społeczeństwo. Przejawia się to wzrostem napięć w stosunkach międzyludzkich. Następuje powszechne niezadowolenie z sytuacji pracy oraz wzrost agresji wobec władzy, która nie radzi sobie z eliminacją problemu. Pojawia się zwiększone zapotrzebowanie na programy prozdrowotne. Wzrastają koszty świadczeń zdrowotnych i ubezpieczeń społecznych. Pogarsza się sytuacja budżetu państwa wywołana koniecznością wypłat rent i wcześniejszych emerytur dla osób, które odeszły z pracy, bo utraciły zdrowie z powodu prześladowania.

Negatywne skutki dla pracodawcy, z czego w większości nie zdają sobie sprawy i nie próbują ich ocenić w kontekście strat. Jaki to mechanizm?

Następuje:

-pogorszenie dobrej atmosfery,

-zanikanie motywacji i chęci do pracy,
-zabijanie aktywności i kreatywności pracowników,
-niszczenie poczucia odpowiedzialności za firmę.

To z kolei prowadzi do kosztów związanych:

-ze zmniejszeniem wydajności pracy,
-z pobytami na zwolnieniach chorobowych,
-z wypłatami odszkodowań,
-z wydatkami związanymi z rekrutacją pracowników, ich szkoleniem oraz stratami wynikającymi z ich pracy o niższej jakości i wydajności.

Dla całego przedsiębiorstwa oznacza to spowolnienie tempa rozwoju, pogorszenie wizerunku firmy, społeczny odbiór firmy i pracodawcy – „mobber – kat”, a wreszcie utratę wiarygodności.

Ustawodawca nakazał pracodawcy (instytucji) podejmowanie działań mających przeciwdziałać stosowaniu mobbingu na terenie zakładu pracy.

Pracodawca ponosi odpowiedzialność prawną, w tym także odszkodowawczą, niezależnie od tego, czy sam był mobberem, czy inny współpracownik stosował mobbing.

Niezależnie od tego, kto jest mobberem, zawsze o takich działaniach pracownik powinien na piśmie powiadamiać pracodawcę.

W przypadku policjantów problem jest jeszcze poważniejszy.

Tu na pewno „mobbing się nie opłaca”.

Jeżeli policjantów dotyczą zachowania i działania mobbingowe - skutki łączą się przede wszystkim z zagrożeniem ich zdrowia i życia w służbie, ponieważ w takiej sytuacji sami sobie wzajemnie nie są w stanie zapewnić bezpieczeństwa.

Skutki zjawiska powinny być argumentem dla kadry kierowniczej chociażby dlatego, iż sami też mają przełożonych oraz powinni zapewnić bezpieczeństwo podległym im policjantom.

B.P. - Teoretycznie zaleca się, aby pracownicy zgłaszali pracodawcy występowanie działań i zachowań mobbingowych, ale życie pokazuje, że czasami to pogłębia konflikt. Jak podaje literatura - takie osoby są szykanowane, przenoszone na inne stanowiska, wykluczane z zespołów pracowniczych. Czy warto więc podejmować takie działania?

Mariola Żarnoch: - Łączy się to z uregulowaniem prawnym mobbingu w Polsce. W świetle §1 art. 94³ Kodeksu Pracy, pracodawca ma obowiązek przeciw-

działania temu zjawisku. W związku z czym, powinien być o tym powiadomiony, ponieważ może nie wiedzieć, że takie działania i zachowania występują.

Pracodawca w chwili powzięcia wiadomości o mobbingu ma obowiązek podjąć działania. To się pracodawcy opłaca - bo jeśli podejmie działania w tym zakresie, to może uniknąć odpowiedzialności prawnej.

Poza tym, jeśli pracownik nie będzie stanowczo reagował na bezprawne działania, to wcześniej czy później jego stan zdrowia pogorszy się, i wówczas może już doprowadzić się do takiej sytuacji, że będzie musiał zrezygnować w ogóle z zatrudnienia.

Wysuwając roszczenia przeciwko pracodawcy, zawsze pracownik przed sądem musi udowodnić, że zjawisko mobbingu było przez niego zgłaszane pracodawcy, ale ten nie podejmował żadnych działań w tym kierunku.

B.P. - Co może zrobić osoba mobbingowana? Jak może się bronić? Gdzie może szukać pomocy? Jakie działania powinna podjąć?

Mariola Żarnoch:

- Zapoznać się ze zjawiskiem mobbingu.
- Reagować jak tylko można najszybciej, zanim nie zostanie się wciągniętym w sytuację, z której nie będzie innego wyjścia, jak tylko odejść.
- Zakres swoich obowiązków wykonywać bez zarzutu. Nie dać się sprowokować do uchybień w pracy.
- Zachować zdrowy rozsądek, starać się nie słyszeć podtekstów, wszelkie komunikaty odbierać dosłownie, a w razie potrzeby prosić o sprecyzowanie.
- Niezależnie od odczuć, odgrywać obojętność, zachować uśmiech, odpowiadać z humorem, nie podejmować agresywnej gry, pozwolić wypowiedzieć się gnębielowi, nie denerwować się, jednocześnie notując każdy fakt w celu przygotowania obrony,
- Prowadzić tzw. "dzienniczek zdarzeń". Notować wszelkie formy prowokacji i agresji, sporządzać kserokopie wszystkiego, co mogłoby w takim czy innym momencie posłużyć do obrony. Wpisywać, kto był świadkiem takich wydarzeń.
- Podjmować bezpośrednie reakcje, ale w sposób bardzo spokojny (np. spokojnie powiedzieć: proszę mi nie ubliżać, proszę na mnie nie krzyczeć), wychodzić z pomieszczenia, jeśli mobber używa wulgarnych i obraźliwych słów, nie dawać się sprowokować, nie płakać (mobber bardzo lubi oglądać osoby płaczące).

I najważniejsze, pamiętać o zasadzie "zło dobrem zwyciężać" (np. mobberowi mówić na przywitanie dzień dobry, używać słów "bardzo proszę", "bardzo dziękuję")

- Szukać pomocy na terenie firmy. Uzyskać wsparcie moralne - jeśli nie w swoim dziale, to w innym, trafić na kogoś, kto potrafi słuchać.

- Zwrócić się o pomoc do związków zawodowych, jeśli takie są na terenie firmy lub organizacji pozarządowej zajmującej się tym zjawiskiem.

- Niezależnie od tego, kto jest mobberem, zawsze o takich działaniach pracownik powinien na piśmie powiadamiać pracodawcę. Kopię takiego pisma, z potwierdzeniem przyjęcia przez pracodawcę, dręczony pracownik zatrzymuje sobie w celach dowodowych.

- Szukać pomocy poprzez konsultację z psychiatrą lub psychoterapeutą po pierwszej fazie przemocy, gdy jest się

zdezintegrowanym psychicznie, aby odzyskać dobrą formę psychiczną do dalszej walki.

Łączy się to najczęściej z urlopem zdrowotnym lub zwolnieniem lekarskim. Pracę należy podjąć wówczas, gdy całkowicie odzyska się siły.

- Jeśli następuje sytuacja, iż jedynym ratunkiem jest odejście z pracy, należy walczyć o to, aby odejście

odbyło się na jak najlepszych warunkach. Dochodzić swoich praw z wykorzystaniem uregulowań prawnych mobbingu w różnych gałęziach prawa.

B.P. - Jakie przepisy prawne mogą mieć zastosowanie w przypadku mobbingu pracowników Policji, a jakie dla policjantów?

Mariola Żarnoch: - W przypadku działań i zachowań mobbingowych pracowników Policji mają zastosowanie przepisy Kodeksu Pracy.

Odnosnie policjantów - dopóki nie wprowadzi się zmian do ustawy należy oprzeć się na Zasadach Etyki Zawodowej i oczywiście procedurze dyscyplinarnej.

Ma to uzasadnienie w określeniu elementów zjawiska jako działań i zachowań nieetycznych.

Osoby, które szukają pomocy, mogą kontaktować się z konsultantem Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Antymobbingowego OSA ds. przeciwdziałania zachowaniom i działaniom mobbingowym w Policji

- drogą mailową osa-mundur@wp.pl

- telefoniczną (058) 301 98 72; kom. 795 159 795

- lub pocztą tradycyjną

80-838 Gdańsk, ul. Warzywnicza 10C/7

Wysuwając roszczenia przeciwko pracodawcy, pracownik przed sądem musi udowodnić, że zjawisko mobbingu było przez niego zgłaszane pracodawcy, ale ten nie podejmował żadnych działań w tym kierunku.

Sierż. Sebastian Pieńko
oraz st. post. Krzysztof Kurman z OPP w Olsztynie zajęli pierwsze miejsce w Polsce w konkurencji udzielania pierwszej pomocy - podczas ogólnopolskich finałów Turnieju Par Patrolowych „Patrol Roku”, które pod koniec września odbyły się w Szkole Policji w Słupsku.

Honorowy patronat nad tegoroczną XX edycją Turnieju objęli Prezydent RP Bronisław Komorowski oraz Minister Spraw Wewnętrznych Bartłomiej Sienkiewicz.

Nasi policjanci w finałach Turnieju Par Patrolowych

Przez trzy dni - od 25-27 września 2013 r. - w Szkole Policji w Słupsku najlepsze pary patrolowe polskiej Policji rywalizowały o miano „Najlepszego Patrolu Roku 2013”.

W gronie najlepszych znaleźli się również policjanci z Warmii i Mazur, wyłonieni w wojewódzkim etapie Turnieju - sierż. Sebastian Pieńko i st. post. Krzysztof Kurman z OPP w Olsztynie

Reprezentacja Warmii i Mazur wraz z kierownikiem nadkom. Arkadiuszem Sylwestrzakiem Naczelnikiem Wydziału Prewencji KWP w Olsztynie.

oraz sierż. sztab. Piotr Mielcarz i sierż. Przemysław Truszkowski z Posterunku Policji w Zalewie (KPP Iława).

Kierownikiem naszej reprezentacji był nadkom. Arkadiusz Sylwestrzak Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Olsztynie.

W Turnieju wzięło udział kilkadziesiąt policjantów - po dwa patrole z każdej komendy wojewódzkiej Policji oraz z Komendy Stołecznej.

Słupsk 2013, nasi policjanci w akcji

Reprezentacja Warmii i Mazur: sierż. Sebastian Pieńko oraz st. post. Krzysztof Kurman z OPP w Olsztynie, sierż. sztab. Piotr Mielcarz oraz sierż. Przemysław Truszkowski z Posterunku Policji w Zalewie (KPP Iława).

Ostatnie wskazówki Naczelnika przed kolejną konkurencją

Funkcjonariusze rywalizowali w sześciu konkurencjach: strzelanie, techniki obezwładniania osób, interwencje policyjne, udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej, teoretyczny sprawdzian z wiedzy zawodowej oraz pokonywanie policyjnego toru przeszkód.

Nasi policjanci sierż. Sebastian Pieńko, st. post. Krzysztof Kurman z OPP w Olsztynie wykazali się największą wiedzą i umiejętnościami z zakresu

sierż. sztab. Piotr Mielcarz oraz sierż. Przemysław Truszkowski z Posterunku Policji w Zalewie (KPP Iława) przygotowują się do jednej z konkurencji Turnieju

nadinsp. Krzysztof Gajewski i Zastępca Komendanta Głównego Policji w trakcie wręczania naszym policjantom pucharu za zajęcie I miejsca w konkurencji udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej

udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej, i w tej konkurencji zajęli I miejsce w Polsce, za co otrzymali puchar ufundowany przez Komendanta Szkoły Policji w Słupsku.

Dobrze spisali się również policjanci z Posterunku Policji w Zalewie.

Ostatecznie, w klasyfikacji generalnej Turnieju Par Patrolowych -po zsumowaniu wyników sześciu konkurencji -pierwsze trzy miejsca otrzymały drużyny z komend wojewódzkich w Białymstoku, Krakowie oraz Lublinie. Reprezentanci Warmii i Mazur zajęli drużynowo IX miejsce.

Turniej Par Patrolowych "Patrol Roku" organizowany jest w Szkole Policji w Słupsku od 1993 r. Jednym z celów tej prestiżowej imprezy jest ocena poziomu wyszkolenia policjantów prewencji oraz wskazanie kierunków dalszego doskonalenia ich pracy.

Bożena Przyborowska

**Zdjęcia i pomoc merytoryczna
w przygotowaniu materiału
podinsp. Marek Jedynasty**

Po raz kolejny oddaliśmy krew

Policjanci wraz z pracownikami cywilnymi braniewskiej komendy Policji wzięli udział w akcji honorowego oddawania krwi. Do akcji przyłączyli się trzej przedstawiciele Straży Granicznej.

To już czwarta w tym roku akcja, podczas której honorowo oddawaliśmy ten bezcenny lek ratujący życie.

Tym razem od uczestników tego przedsięwzięcia popłynęło ponad 7 litrów, które trafią do potrzebujących.

Wśród policjantów i pracowników cywilnych są honorowi krwiodawcy, którzy indywidualnie oddali już po kilkanaście litrów tego najcenniejszego surowca. W sumie oddaliśmy już prawie 180 litrów krwi!

st. asp. Marek Giecwicz

Blisko 5 kg narkotyków podczas jednej realizacji zabezpieczyli policjanci z Centralnego Biura Śledczego i funkcjonariusze Straży Granicznej.

Policjanci z Centralnego Biura Śledczego i funkcjonariusze Straży Granicznej ustalili, że w jednym z mieszkań w Elblągu mogą znajdować się duże ilości narkotyków.

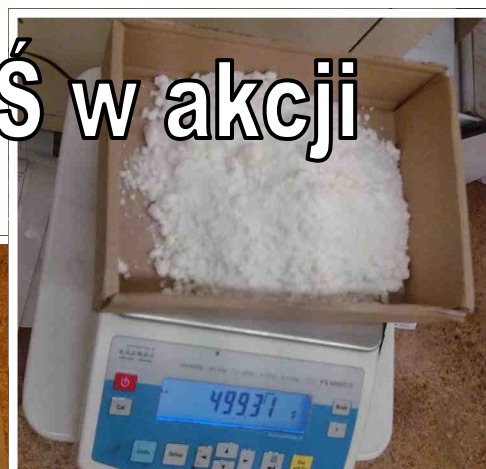
Podczas wspólnej akcji, która odbyła się 24 września na jednej z ulic miasta zatrzymano do kontroli samochód, w którym znajdowali się Marcin M. i Jarosław D. Podczas przeszukania mieszkań, u pierwszego z nich policjanci wraz ze strażnikami granicznymi znaleźli

262 gramów amfetaminy oraz 8 gramów marihuany.

W wyniku dalszych czynności funkcjonariusze znaleźli ukryty w szufladzie pod bielizną pęk kluczy. Za ich pomocą dostali się do piwnicy, w której znaleziono pudełko z 4,5 kg białego proszku. Po wstępnej analizie okazało się, że była to amfetamina.

CBŚ w akcji

Funkcjonariusze podczas realizacji zabezpieczyli ponad 4,7 kg amfetaminy, blisko 10 g marihuany i 2 tabletki ekstazy. Czarnorynkowa wartość narkotyków to ok. 142 tysiące złotych.

27-letni Marcin M. usłyszał zarzut usiłowania wprowadzenia do obrotu znacznej ilości narkotyków. Decyzją sądu rejonowego został tymczasowo aresztowany na trzy miesiące. Policjanci ustalają źródło pochodzenia środków odurzających oraz to, do kogo miały trafić. Sprawa jest rozwojowa. Funkcjonariusze nie wykluczają kolejnych zatrzymań.

sierż. Daniel Bruski

Po tym rzucie posterunkowy Maciej Sarnacki został brązowym medalistą Akademickich Mistrzostw Świata

Pos. Maciej Sarnacki Mistrzem Polski seniorów w judo!

O posterunkowym Macieju Sarnackim pisaliśmy w „Informatorach” nie raz, a wszystko to za sprawą jego wspaniałych sportowych sukcesów w judo.

Niedawno (7 lipca) cieszyliśmy się z brązowego medalu, który zdobył na Uniwersjadzie w Kazaniu (Rosja). Radość tym większa, że do Rosji zjechali wtedy medaliści igrzysk, mistrzostw świata i Europy.

W czerwcu pisaliśmy o jego wspaniałym występie w turnieju European Open w Tallinnie, gdzie Maciej wywalczył drugie miejsce w kategorii + 100 kg uzyskując kwalifikację do udziału w Mistrzostwach Świata Judo, które odbyły się w Rio de Janeiro.

W marcu 2013 roku nasz policjant wziął udział w Pucharze Polski Seniorów w Judo, które odbyły się w Opolu, i pokazał najwyższą sportową klasę, pokonując wszystkich przeciwników przed czasem. Tydzień później Maciej Sarnacki był już w Sarajewie reprezentując Polskę na Pucharze Europy w Judo (European Cup Senior) w kategorii +100 kg., gdzie wywalczył drugie miejsce.

Po tylu sukcesach Maciej nie zwalnia tempa. Kilka dni temu pojechał do Gdańska i na Mistrzostwach Polski w judo obronił swój tytuł najlepszego judoki w Polsce w kategorii plus 100 kg., zdobywając złoty medal!

Maciej Sarnacki zajął drugie miejsce na turnieju European Open, który na początku czerwca odbyły się w Tallinnie. Na zdjęciu wraz ze swoim trenerem (i ojcem) Wojciechem Sarnackim

Maciej Sarnacki na podium Pucharu Europy w Sarajewie

Podziękowania za służbę w elbląskiej Izbie Dziecka

27 września 2013 r. Komendant Miejski Policji w Elblągu insp. Marek Osik spotkał się z policjantami pracującymi dotychczas w Policyjnej Izbie Dziecka i podziękował im za wzorowe wypełnianie powierzonych zadań oraz wkładanie serca w to, co robili pracując z nieletnimi. Izba Dziecka od 1 października przestaje istnieć w strukturach elbląskiej komendy. Pracujący w niej policjanci zasilą teraz inne komórki: ruch drogowy, wydział prewencji kryminalnej i wykroczeń oraz wydział zwalczania przestępstw gospodarczych.

Spotkanie miało charakter nie tyle pożegnania, co podziękowania policjantom za dotychczasową służbę w Policyjnej Izbie Dziecka. Komendant chwalił zespół policjantów pracujących w izbie, którzy oprócz typowej służby zajmowali się także profilaktyką, a więc mieli wpływ -poprzez pracę z nieletnimi- na ich późniejsze zachowania. Był to też czas na zrobienie pewnego bilansu. Coś się kończy i Izba Dziecka przestaje istnieć, ale też coś się zaczyna -praca w innych wydziałach i zdobywanie nowych doświadczeń.

- W Izbie Dziecka zaczynałem jako wychowawca - mówi nadkom. Marek Cieślak, dotychczasowy kierownik Policyjnej

Izby Dziecka. - Realizuję się w tej pracy, bo zawsze praca z nieletnimi była mi bliska i dawała satysfakcję. Izba Dziecka była wyzwaniem, bo wymagania, jakie stawiałem, były wysokie. Przez te lata wypracowaliśmy świetny system współpracy pomiędzy instytucjami: Sądem, Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej i innymi. Zawsze mogliśmy liczyć na ich pomoc, i działało to także w drugą stronę.

- Kończyłam studia o kierunku resocjalizacja i ta praca, to było praktyczne sprawdzenie tego, czego nauczyłam się na studiach- mówi sierż. sztab. Magdalena Wilkin.

W pracy z nieletnimi realizował się także st. asp. Marcin Jankowski, który do Policyjnej Izby Dziecka przyszedł z Posterunku Policji w Tolkmicku. - Tematem, którym się często zajmowałem były zagadnienia związane z zaniechaniem małoletnich, a także wszelkiego typu przestępstwa, w których ofiarami mogły być dzieci - mówi Marcin Jankowski. - Przechodzę do prewencji kryminalnej i myślę że tam będę mógł zajmować się podobnymi zagadnieniami.

Obecnie nieletni popełniający czyny karalne będą zatrzymywani przez policjantów i przewożeni do Izby Dziecka w Gdańsku lub Olsztynie. To wynik zmian strukturalnych w wielu jednostkach na terenie kraju.

asp. Krzysztof Nowacki

Nasi antyterroryści w gronie najlepszych w kraju

W dniach 25 - 27 września 2013 roku w Gdańsku odbyły się VI Zawody-Warsztaty Medycyny Taktycznej „PARAMEDYK 2013”, zorganizowane przez Samodzielny Pododdział Antyterrorystyczny Policji w Gdańsku.

W zawodach udział wzięło 25 zespołów ze wszystkich pododdziałów antyterrorystycznych Policji w kraju, jak również dwa zespoły z Biura Ochrony Rządu.

Policjanci z Sekcji Antyterrorystycznej Sztabu Policji KWP w Olsztynie w zawodach-warsztatach zajęli drugie miejsce (zostali wyprzedzeni jedynie przez policjantów z Samodzielnego Pododdziału Antyterrorystycznego Policji w Łodzi).

Gratulujemy!

94 numery, prawie 2 tysiące zapisanych stron - 15 października 2013 roku mija czwarta rocznica „Informatora”

Czwarta rocznica „Informatora”

Mijają cztery lata, od kiedy na stronie warmińsko-mazurskiej Policji ukazał się pierwszy numer publikacji pt. „Informator”.

Co dwa tygodnie przekazywaliśmy informacje na temat tego, co dzieje się w jednostkach warmińsko-mazurskiej Policji- jak pracują poli-

cjanci i pracownicy cywilni, w jakich uroczystościach uczestniczą, jakie mają problemy, i jak sobie z nimi radzą.

Przedstawialiśmy sylwetki nowych komendantów, zastępców czy innych osób, które odgrywają ważną rolę w działalności warmińsko-mazurskiej Policji.

Pisaliśmy o sukcesach policjantów i pracowników cywilnych na polu zawodowym, ale również pozazawodowym.

Spraw poruszanych w dwutygodniku było bardzo dużo. Gdyby przełożyć ten jubileusz na liczby, można by powiedzieć, że - na stronie warmińsko-mazurskiej Policji ukazały się 94 numery dwutygodnika, co daje prawie 2 tysiące zapisanych stron!

Mamy nadzieję, że w następnym roku nie zabraknie nam dobrych tematów, ciekawych osób i spraw, o których warto by napisać.

Dwa projekty prewencyjne - "Bezpieczny Senior" realizowany przez policjantów z KPP w Elku oraz "Odpowiedzialne rodzicielstwo" projekt realizowany przez funkcjonariuszy z KMP w Olsztynie - zostały zaprezentowane podczas międzynarodowego seminarium, które odbyło się w dniach 1-2 października 2013 roku w Sofii.

Polskie projekty przedstawiły podinsp. Jolanta Szymulewska-Ozioro z Wydziału Komunikacji Społecznej KWP w Olsztynie oraz podkom. Monika Bekulard z Wydziału Kryminalnego KPP w Elku.

Międzynarodowa wymiana dobrych praktyk

W maju 2013 roku Komenda Wojewódzka Policji w Olsztynie otrzymała zaproszenie do wzięcia udziału w projekcie pod nazwą *"Sharing Experience in Local Policing in Europe"* w ramach programu Prevention of and fight against crime (DG Home Affairs). Instytucją odpowiedzialną za realizację projektu jest Crime Prevention Fund – IGA z Bułgarii, natomiast jej partnerami - Giancarlo Siani Association z Włoch, King's College z Londynu oraz lokalna Policja z hiszpańskiej Walencji.

Celem projektu była wymiana dobrych praktyk z zakresu prewencji kryminalnej oraz promocja współpracy pomiędzy jednostkami Policji oraz instytucjami zajmującymi się tą tematyką w krajach członkowskich UE.

Wartość i możliwość zaadaptowania na potrzeby lokalnej społeczności przedstawionych projektów została zbadana przez Instytut Prawa Karnego londyńskiego uniwersytetu. Transfer dobrych praktyk będzie polegał na przygotowaniu i wprowadzeniu trzech pilotażowych projektów w Bułgarii, Hiszpanii i we Włoszech.

Zgodnie z założeniami projektu, należało przesłać informację o dobrych praktykach z zakresu prewencji kryminalnej zrealizowanych w jednostce Policji. Z ramienia KWP w Olsztynie przesłano opis dwóch zrealizowanych projektów:

"Bezpieczny Senior" z KPP w Elku oraz "Odpowiedzialne rodzicielstwo" z KMP w Olsztynie. Oba projekty, jako jedyne z Polski, zostały zakwalifikowane do zaprezentowania podczas europejskiego seminarium, które 11 lipca 2013 r. odbyło się w Neapolu.

Kolejny etap uczestnictwa w projekcie to prezentacja obydwu programów na konferencji w Sofii, która odbyła się w dniach 1-2 października 2013 roku.

Polskie projekty przedstawiły podinsp. Jolanta Szymulewska-Ozioro z Wydziału Komunikacji Społecznej KWP w Olsztynie oraz podkom. Monika Bekulard z Wydziału Kryminalnego KPP w Elku.

"Bezpieczny senior" to działania profilaktyczne skierowane do osób starszych, mające na celu zarówno zwiększenie bezpieczeństwa niechronionych uczestników ruchu drogowego, jak również zapobieganie oszustwom "na wnuczka".

"Bezpieczny Senior"- podkom. Monika Bekulard na spotkaniu z seniorami z Nowej Wsi Elckiej

podkom. Monika Bekulard na spotkaniu z seniorami z Elku

„Odpowiedzialne rodzicielstwo"

to działania profilaktyczne – edukacyjne skierowane do rodziców wszystkich szóstoklasistów z Olsztyna, których celem jest

nauczenie rodziców współpracy z instytucjami na rzecz dobra dzieci, zawiązanie w ten sposób swoistej koalicji profilaktycznej, wypracowanie konstruktywnych sposobów porozumiewania się i podjęcie wspólnego działania w celu chronienia młodych ludzi przed szkodami wynikającymi z uwikłania w sytuacje trudne.

Sz. Pan
Komendant Wojewódzki
Policji w Olsztynie
Nadinspektor Józef Gdański

Niniejszym składam na ręce pana Komendanta Wojewódzkiego Policji w Olsztynie podziękowanie za życzliwe i sprawne zabezpieczenie przez Policjantów (z Komendy Miejskiej Policji w Olsztynie) przejścia w pieszej pielgrzymce, licznej grupy Ostródzian, od Zawad do Gietrzwałdu – w niedzielę 8. IX.2013 r.

Przy tej okazji dziękuję również Panu asp. Andrzejowi Pogorzelskiemu z Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Olsztynie za życzliwość i pomoc w załatwianiu spraw formalnych związanych z zabezpieczeniem wrześniowej pielgrzymki do Gietrzwałdu.

Łączę wyrazy szacunku.
Szczęść Boże.

PROBOSZCZ
Parafii Niep. Pocz. Najśw. Maryi Panny
w OSTRÓDZIE
[Podpis]
ks. Roman Wiśniowiecki

ARCHIDIECEZJA WARMIŃSKA
PARAFIA
Niepokalanego Poczęcia N.M.P.
ul. Czarnieckiego 3, tel. 646-59-05
14-100 OSTRÓDA
Regon: 040053784; NIP: 741-15-00-943

Ostróda, dnia 25 września 2013 r.

Sz. Pan
Komendant Powiatowy
Policji w Ostródzie
Młodszy Inspektor
Krzysztof Fic

Niniejszym składam na ręce Pana Komendanta Powiatowego Policji w Ostródzie podziękowanie za sprawną i życzliwą służbę Policji w wielokrotnym zabezpieczaniu przejścia grup pielgrzymkowych (do Gietrzwałdu, do Lubajn i na Jasną Górę) oraz różnego rodzaju uroczystości i wydarzeń religijnych i religijno – narodowych.

Dziękuję również Panu asp. Rafałowi Klimeckiemu i tym wszystkim Policjantom, którzy zawsze gorliwie starają się w ramach swoich obowiązków służbowych współpracować z naszą parafią. Dziękuję też za okazaną w ostatnim czasie życzliwość i pomoc w załatwianiu spraw formalnych związanych z zabezpieczeniem wrześniowej pielgrzymki do Gietrzwałdu.

Łączę wyrazy szacunku.
Szczęść Boże.

PROBOSZCZ
Parafii Niep. Pocz. Najśw. Maryi Panny
w OSTRÓDZIE
[Podpis]
ks. Roman Wiśniowiecki

Podziękowanie

nadinsp. Józef Gdański
Komendant Wojewódzkiej Policji
w Olsztynie

Komenda Hufca Warmińskiego ZHP im. Ryszarda Knosały w Olsztynie serdecznie dziękuje Panu za okazaną pomoc przy organizacji Harcerskiej Akcji Letniej 2013.

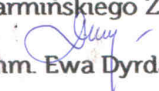
Dzięki Pana życzliwości poprzez nieodpłatne użyczenie namiotów NS oraz łóżek polowych Komenda Hufca Warmińskiego ZHP im. Ryszarda Knosały w Olsztynie mogła zorganizować wakacyjny wypoczynek, w którym udział wzięło ponad 500 uczestników – dzieci i młodzieży z województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Biorąc pod uwagę naszą dotychczasową owocną współpracę na rzecz wychowania i rozwoju dzieci i młodzieży, życzę Panu wielu sukcesów w pracy zawodowej a także w życiu osobistym.

Z poważaniem

Olsztyn, 27.09.2013r

Komendantka Hufca
Warmińskiego ZHP

hm. Ewa Dyrda

wychowujemy z pasją!

Podziękowanie

dla

Komendy Wojewódzkiej**Policji**

w Olsztynie

za okazany dar serca dzieciom

Organizatorzy
"Kremieniewski
Rytm"

Nowe Miasto Lub
10.09.2013r

Komenda Wojewódzkiej
Policji
w Olsztynie

W imieniu organizatorów imprezy dla dzieci z klas pierwszych szkół podstawowych z terenu Nowego Miasta Lub pod hasłem „Z obłaskiem bezpieczeństwa” dziękuję bardzo Komendzie Wojewódzkiej Policji w Olsztynie za ufundowanie atrakcyjnych elementów obłaskowych i maskotek „Pancenilla” dla uczestników imprezy.

Dar serca Komendy Wojewódzkiej Policji w Olsztynie sprawił radość dzieciom oraz umożliwił poznać przepisy b.r.d. i bezpieczne przejeżdżanie nadjeżdżającym Kłaz. Mamy szczerą nadzieję, że nasze wspólne działania przyczynią się do poprawy stanu bezpieczeństwa na naszych drogach.

Serdecznie dziękujemy

Z poważaniem
Ryszard Kremieniewski

